

Sygn. akt X GC 332/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2022 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Radosław Ochał

Protokolant: Marta Kieca

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2022 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. L.

przeciwko K. T.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej K. T. na rzecz powoda D. L. ustawowe odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone od kwoty 1.999,64 (jeden tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć 64/100) złotych od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 8 sierpnia 2022 r.

II. Oddala powództwo w zakresie żądania ustawowych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 2.000 (dwa tysiące) złotych za dzień 9 sierpnia 2022 r. oraz od kwoty 0,36 (trzydzieści sześć) groszy za okres od 21 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r.

III. Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

IV. Zasądza od pozwanej K. T. na rzecz powoda D. L. kwotę 1.117 (jeden tysiąc sto siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód D. L. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej K. T. kwoty 3.207,04 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od poniższych kwot i dat do dnia zapłaty:

- 111,17 zł od dnia 12 października 2019 r.
- 313,95 zł od dnia 16 października 2019 r.
- 129,95 zł od dnia 23 października 2019 r.
- 216,30 zł od dnia 30 października 2019 r.
- 73,50 zł od dnia 8 listopada 2019 r.
- 180,60 zł od dnia 9 listopada 2019 r.

- 73,50 zł od dnia 14 listopada 2019 r.
- 179,55 zł od dnia 15 listopada 2019 r.
- 113,95 zł od dnia 29 listopada 2019 r.
- 58,80 zł od dnia 14 grudnia 2019 r.
- 141,75 zł od dnia 18 grudnia 2019 r.
- 145,95 zł od dnia 26 grudnia 2019 r.
- 117,60 zł od dnia 3 stycznia 2020 r.
- 143,70 zł od dnia 1 lutego 2020 r.

Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w ramach prowadzonych działalności gospodarczych strony zawarły umowy sprzedaży. Powód wydał pozwanej zakupiony przez nią towar, a ta przyjęła go bez zastrzeżeń. Wystawionych na tej podstawie faktur jednak nie opłaciła. Na dochodzoną kwotę składa się zadłużenie z tytułu sprzedaży (2.000 zł), jak i rekompensata za koszty odzyskiwania należności (1.207,04 zł).

W dniu 2 lutego 2022 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt X GNC 81/22), w którym w całości uwzględnił żądanie powoda.

Nakaz ów został zaskarżony przez pozwaną w całości. Wniosła ona o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że zaspokoili powoda w pełnym zakresie, co potwierdzać ma pismo powoda z 2 czerwca 2020 r.

Pismem z 10 sierpnia 2022 r. powód cofnął powództwo w części, tj. co do kwoty 2.000 zł tytułem należności głównej, kwoty 1.207,04 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności oraz kwoty 434,60 zł tytułem ustawowych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych za okresy:

- 111,17 zł od dnia 12 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 313,95 zł od dnia 16 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 129,95 zł od dnia 23 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 216,30 zł od dnia 30 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 73,50 zł od dnia 8 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 180,60 zł od dnia 9 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 73,50 zł od dnia 14 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 179,55 zł od dnia 15 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 113,95 zł od dnia 29 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 58,80 zł od dnia 14 grudnia 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 141,75 zł od dnia 18 grudnia 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 145,95 zł od dnia 26 grudnia 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.

- 117,60 zł od dnia 3 stycznia 2020 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.

- 143,70 zł od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.

Podtrzymał pozew w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od następujących kwot i dat:

- 111,17 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 313,95 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 129,95 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 216,30 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 73,50 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 180,60 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 73,50 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 179,55 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 113,95 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 58,80 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 141,75 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 145,95 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 117,60 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

- 143,70 zł od dnia 21 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r.

Wskazał przy tym, iż pozwana w dniu 9 sierpnia 2022 r. wypłaciła mu kwotę 3.642 zł, którą zaliczył na poczet należności głównej, rekompensaty i części odsetek.

Na rozprawie w dniu 20 września 2022 r. powód oświadczył, że zrzeka się roszczenia objętego oświadczeniem o cofnięciu pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w ramach prowadzonych działalności gospodarczych zawarły umowy sprzedaży, w ramach których powód sprzedał pozwanej produkty żywnościowe. Pozwana przyjęła zakupiony towar bez zastrzeżeń. Na tej podstawie powód wystawił pozwanej następujące faktury Vat o nr:

- (...) z dn. 27 września 2019 r. na kwotę 162,75 zł z datą płatności na 11 października 2019 r.

- (...) z dn. 1 października 2019 r. na kwotę 313,95 zł z datą płatności na 15 października 2019 r.

- (...) z dn. 8 października 2019 r. na kwotę 129,68 zł z datą płatności na 22 października 2019 r.

- (...) z dn. 15 października 2019 r. na kwotę 216,30 zł z datą płatności na 29 października 2019 r.

- (...) z dn. 24 października 2019 r. na kwotę 73,50 zł z datą płatności na 7 listopada 2019 r.

- (...) z dn. 25 października 2019 r. na kwotę 180,60 zł z datą płatności na 8 listopada 2019 r.
- (...) z dn. 30 października 2019 r. na kwotę 73,50 zł z datą płatności na 13 listopada 2019 r.
- (...) z dn. 31 października 2019 r. na kwotę 179,55 zł z datą płatności na 14 listopada 2019 r.
- (...) z dn. 14 listopada 2019 r. na kwotę 208,95 zł z datą płatności na 28 listopada 2019 r.
- (...) z dn. 29 listopada 2019 r. na kwotę 58,80 zł z datą płatności na 13 grudnia 2019 r.
- (...) z dn. 3 grudnia 2019 r. na kwotę 141,75 zł z datą płatności na 17 grudnia 2019 r.
- (...) z dn. 11 grudnia 2019 r. na kwotę 145,95 zł z datą płatności na 25 grudnia 2019 r.
- (...) z dn. 19 grudnia 2019 r. na kwotę 117,60 zł z datą płatności na 2 stycznia 2020 r.
- 110/31 z dn. 17 stycznia 2020 r. na kwotę 143,70 zł z datą płatności na 31 stycznia 2020 r.

W związku z brakiem zapłaty ze strony pozwanej, powód zlecił Ad-lex spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. przeprowadzenie czynności windykacyjnych zmierzających do wyegzekwowania zaległości. Czynności te wykonywał pracownik tej spółki (...). Pozwana dopiero w dniu 9 sierpnia 2022 r. przelała na rachunek spółki (...) -lex kwotę 3.642 zł.

Powód nie wystawił pozwanej dokumentu potwierdzającego spłatę zadłużenia. W jego przedsiębiorstwie wszystkie wpłaty potwierdzane są dowodem wpłaty (KP).

Dowód:

- faktury Vat k. 14-27
- wezwania do zapłaty k. 28-32
- potwierdzenie przelewu k. 66
- zeznania świadka T. G. k. 67

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W rozpoznawanej sprawie strony, w ramach prowadzonych działalności gospodarczych zawarły w okresie od września 2019 r. do stycznia 2020 r. umowy sprzedaży produktów spożywczych, toteż podstawy prawnej żądania głównego należało upatrywać w art. 535 k.c., wedle którego przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Podstawę prawną żądania odsetek stanowił przepis art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 424). Stanowi on, iż w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki wierzyciel spełnił swoje świadczenie i nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Przepis art. 10 ust. 1 i 2 w/w ustawy stanowi, że wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1 (ustawowe odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych), przysługuje od dłużnika, bez wezwania, rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty:

- 40 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5.000 zł,
- 70 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego jest wyższa niż 5.000 zł, ale niższa niż 50.000 zł,
- 100 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego jest równa lub wyższa od 50.000 zł (ust. 1).

Co do stanu faktycznego, to ustalony został w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda oraz zeznania świadka T. G.. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanej opartym na dokumencie załączonym do sprzeciwu, iż 2 czerwca 2020 r. rozliczyła się z powodem. Dokument ten został opatrzony parafką i pieczętką zawierającą dane powoda. Ten jednak zaprzeczył, by takie dokument sporządził.

Wedle art. 253 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać.

Z zeznań świadka T. G. jednoznacznie wynika, iż powód nie kwitował pozwanej zapłaty za faktury objęte pozwem. Nade wszystko jednak sama pozwana dokonując w dniu 9 sierpnia 2022 r. przelewu kwoty odpowiadającej kwocie wskazanej w wezwaniu do zapłaty z dnia 20 grudnia 2021 r. potwierdziła, iż wcześniejszej spłaty nie było.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej w charakterze strony, albowiem nie stawiała się ona na rozprawę, a wezwano ją pod rygorem pominięcia dowodu z jej przesłuchania.

W tej sytuacji Sąd uznał, iż w dniu 9 sierpnia 2022 r. doszło do zaspokojenia żądań powoda w zakresie roszczenia głównego (2.000 zł), jak i rekompensaty za koszty odzyskiwania należności (1.207,04). Pozostała kwota 434,96 zł (3.642 zł – 3.207,04 zł) zaliczona została na odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych wymagalne na 20 grudnia 2021 r.

Powód błędnie przy tym w piśmie zawierającym oświadczenie o częściowym cofnięciu pozwu wyliczył, iż do zaliczenia na odsetki pozostała kwota 434,60 zł. Różnica to 36 groszy i o jej wysokość należało obniżyć kwotę, od której winny być liczone odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, co dało kwotę 1.999,64 zł.

Skutkiem powyższego w pkt I wyroku Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanej odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone od kwoty 1.999,64 zł. Skoro pozwana zaspokoiliła należności powoda wymagalne na dzień 20 grudnia 2021 r., to wymagalne pozostały wyłącznie odsetki od tej kwoty liczone od dnia 21 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r.

Na marginesie Sąd wskazuje, że po rozliczeniu wpłaty z 9 sierpnia 2022 r. powód mógł domagać się odsetek także za późniejszy okres (od 9 sierpnia 2022 r. do dnia zapłaty), skoro wpłata ta nie wyczerpywała w całości należności z tytułu ustawowych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Powód jednak takiego rozliczenia nie przeprowadził, a Sąd był ograniczony żądaniem pozwu.

W pkt II Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetkowego za dzień 9 sierpnia 2022 r., gdyż tego dnia nastąpiła zapłata. Z wyżej wymienionych względów oddaleniu podlegało powództwo co 36 groszy, których powód nie uwzględnił rozliczając zapłatę pozwanej.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt III wyroku wynikało ze skutecznego częściowego cofnięcia pozwu co do kwoty 2.000 zł tytułem należności głównej, kwoty 1.207,04 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności oraz kwoty 434,60 zł tytułem ustawowych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych za okresy:

- 111,17 zł od dnia 12 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 313,95 zł od dnia 16 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.

- 129,95 zł od dnia 23 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 216,30 zł od dnia 30 października 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 73,50 zł od dnia 8 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 180,60 zł od dnia 9 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 73,50 zł od dnia 14 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 179,55 zł od dnia 15 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 113,95 zł od dnia 29 listopada 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 58,80 zł od dnia 14 grudnia 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 141,75 zł od dnia 18 grudnia 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 145,95 zł od dnia 26 grudnia 2019 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 117,60 zł od dnia 3 stycznia 2020 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.
- 143,70 zł od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 20 grudnia 2021 r.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 355 k.p.c. stanowiący, iż sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne.

W III pkt wyroku zawarto rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Zapadło ono w oparciu o przepis art. 98 §1 k.p.c. Pozwana dała powodowi podstawy do wszczęcia niniejszego postępowania i należy uznać ją za przegrywającą proces, więc powinna zwrócić powodowi zwanemu poniesione przez niego koszty. Składały się na nie: opłata od pozwu (200 zł), opłata od pełnomocnictwa (17 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika (900 zł). Ostatecznie tytułem kosztów procesu Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.117 zł.